

SÈRIE 5

La prova consisteix a fer quatre exercicis. L'exercici 1 (fer la versió del text) és comú a les dues opcions. En canvi, per als exercicis 2 (resoldre una qüestió de morfosintaxi), 3 (resoldre una qüestió sobre llengua, literatura o civilització romanes) i 4 (exposar breument un tema de literatura o de civilització romanes), heu de triar UNA de les dues opcions (A o B), que ha de ser la mateixa per als tres exercicis.

1. Feu la versió del text següent

[5 punts]

Tot i que la versió correcta del text pot adoptar formes distintes, donem la següent com a pauta orientativa:

“Dutes a terme aquestes obres, mentre Ròmul presidia l'assemblea en una esplanada, de sobte una tempesta amb gran brogit va cobrir el rei amb un núvol espès i va privar l'assemblea de la seva visió; i després Ròmul ja no va ser a la terra. El jovent romà, quan va veure buit el setial reial, va mantenir el silenci”.

OPCIÓ A**2. Exercici de morfosintaxi**

[1 punt]

Cum és una conjunció que introdueix una oració subordinada adverbial amb valor temporal causal.

3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes

Les respostes correctes són: **1d; 2d; 3d, 4b**

4. Exposició d'un tema de literatura o civilització romanes

El següent redactat és un simple model, que evidentment no ha de ser replicat per l'estudiantat.

“El títol *Ab urbe condita* significa ‘Des del moment de la fundació de la ciutat’ i es refereix al punt de partida de l'obra de Livi, que pretenia relatar tots els fets de la història de la ciutat des de l'època mítica prefundacional fins al principat d'August. Livi va començar a escriure l'obra en el moment que Octavià fou proclamat emperador amb poders únics, just després de la victòria d'Acci sobre les tropes d'Antoni i Cleòpatra; amb aquest fet es tancava el període republicà i s'entrava en l'imperi.

En el prefaci de l'obra l'autor explicita els seus objectius: a) recordar els fets del principal poble del món, b) descriure els homes i la forma de vida que havien conduït Roma a la grandesa i després a la posterior decadència moral i c) ajudar August en la seva acció regeneradora moral de la societat. Livi pretén un doble objectiu, didàctic i ètic. La història ha de relatar els fets de la forma més objectiva possible i ha d'oferir models de comportament positius i negatius a les generacions futures.

Virgili va començar a redactar la seva *Eneida* al voltant de l'any 29 aC. El poema de Virgili no presenta pràcticament coincidències argumentals amb l'obra de Tit Livi, si exceptuem els dos primers capítols del llibre primer en què Livi explica breument la fugida de Troia d'Eneas i la seva arribada al Laci, el seu prometatge amb Lavínia i la lluita contra Turn i els rútuks.”

OPCIÓ B**2. Exercici de morfosintaxi**

En el primer cas *cum* és una preposició d'ablatiu; en el segon, una conjunció que introdueix una oració subordinada adverbial amb valor temporal.

3. Exercici de llengua, literatura o civilització romanes

Les respostes correctes són: **1c; 2a; 3b; 4d.**

5. Exposició d'un tema de literatura o civilització romanes

El següent redactat és un simple model, que evidentment no ha de ser replicat per l'estudiantat.

“Els mots estan relacionats amb el circ, un edifici de planta rectangular allargada amb els costats curts arrodonits. Les seves dues parts principals són la càvea o graderia, i l'arena, espai central on es desenvolupa l'espectacle. Al mig de l'arena, dividint-la longitudinalment en dues parts iguals, trobem la *spina* (un terraplè allargat damunt del qual hi solien haver elements decoratius), a cada extrem de la qual hi havia una *meta* (punt arrodonit on els carros donaven la volta). Davant d'una de les metes hi havia les *carceres* (cotxeres on els cavalls i els carros esperaven el moment de posar-se en posició per arrencar la cursa). L'espectacle que s'hi desenvolupava eren les curses de carros. Cada un dels carros que competien defensava un bàndol, que es distingia per un color determinat. L'auriga sortia vestit amb el color corresponent al seu bàndol patrocinador, amb un casc que li cenyia el cap, un fuet i amb les regnes lligades al voltant del cos. La cursa començava quan el magistrat que presidia l'espectacle deixava anar un mocador a terra. L'auriga havia de mostrar prou destresa per avançar la resta i no provocar cap caiguda que sovint era mortal. A la península Ibèrica es conserven restes de circs a Tarragona, a Mèrida i a Toledo”.